

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้
คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์
A Study of the Relationship between Vocabulary and
Reading Competence of Vocational Students at
Uttaradit Vocational College

ครุณรัตน์ ดีกับ*
อานันท์ ไชยสุริยา**, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษารั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ กับการอ่านตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ของมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และความแตกต่างระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพนิชยการ สาขางานการบัญชี จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการรู้คำศัพท์และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ได้แก่

* นิติบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยบูรพา จ.ชลบุรี; อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-test และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r) ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 说明ความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านคำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำหลัก: ความสามารถในการอ่านคำศัพท์, ความสามารถในการอ่าน

Abstract

The purpose of this study was to examine the language competence against the 60% criterion of the Vocational Education Standards; investigated the difference and the relationship between vocabulary and reading competence of vocational students at Uttaradit Vocational College. The population of the study covered 80 first year vocational students majoring in Commerce and Accounting. The instruments for collecting data were English vocabulary achievement test and reading achievement test. The statistics used in data analysis including percentage, means, standard deviation, t-test, and Pearson's correlation coefficient (r).

The study revealed the students scored higher than the 60% criterion of the Vocational Education Standards B.E. 2545 (with amendments B.E. 2546) stipulated by the Office of Vocational Education Commission at a statistically significant level of 0.05. Moreover, the students' test scores of the vocabulary achievement test and reading achievement test were significantly different at a 0.05 statistical level. In addition, the relationship between vocabulary and reading competence was related with statistical level 0.05

Keywords: Vocabulary Competence, Reading Competence

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญกับการสื่อสารแบบไร้พรมแดนเป็นอย่างมากไม่ใช่จะเป็นบุคคลระดับอาชีพใด จะต้องใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ทั้งนี้เพริ่งความก้าวหน้าทางวิชาการ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การคุณภาพดีดีต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อประเทศไทยเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง การปกครอง ตลอดจนด้านศึกษา โดยรัฐบาลได้มีการปฏิรูปการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในปัจจุบัน มีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมีวัดถูประسنศ์เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) รวมไปถึงระดับอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงมีหลักการและจุดมุ่งหมายในการดำเนินการหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรหลังระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนาがらสังคนะระดับฝีมือให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน เน้นการปฏิบัติจริง มีความรู้ มีทักษะการสื่อสาร และประสบการณ์ในงานอาชีพ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2546)

กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุหลักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้กันอย่างกว้างขวางจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สำหรับทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ทักษะการอ่านถือว่าเป็นทักษะที่คนไทยมีโอกาสได้ใช้มากที่สุด ถึงแม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะมีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลายาวนาน แต่ผู้เรียนยังคงมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่น้อยอยู่ จากผลการวิจัยของนາเดีย บรัณสิติพง (2537) ระบุว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดด้านการอ่าน คือความรู้ด้านคำศัพท์ ถ้าผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์หรือมีวงคำศัพท์น้อย จะประสบปัญหาในการเลือกความหมายเพื่อตีความของคำศัพท์ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับคำ

กล่าวของดิกกินสัน (Dickinson, 1987, p.37 ข้างต้นใน วรชาติ ภู่ทอง, 2537, หน้า 1) ที่ว่า “หากเรามีถ้อยคำอย่างเพียงพอในภาษาอังกฤษ เราจะสามารถสื่อสารด้วยภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เราเข้าใจในเรื่องราวหรือวิชาการที่ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างลึกซึ้ง”

จากการศึกษาความสำคัญของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบร่วม ปัญหาด้านการพัฒนาการอ่านคือ ความรู้ด้านคำศัพท์ ดังนั้นผู้วิจัยต้องการทราบว่าการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วยหรือไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 เป็นประเด็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและการนำไปประยุกต์ใช้ให้มากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของความสามารถในการรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์กับการอ่านภาษาอังกฤษ ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์กับการอ่านภาษาอังกฤษ และความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเป็นแนวทางท่วงทุบปูรับปูรุ่งการสอนของครุภูษอนวัตกรรมภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้
ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่ ทักษะด้านคำศัพท์เกี่ยวกับการใช้ความหมายของคำศัพท์ การหาใจความหลัก รายละเอียด และการระบุคําอ้างถึงของเรื่อง ซึ่งเป็นเนื้อหาเดียวกับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพนิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 ที่ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) อายุ 14-15 ปี จำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก มี 30 ข้อ 30 คะแนน จำนวน 1 ฉบับ และฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก มี 30 ข้อ 30 คะแนน จำนวน 1 ฉบับ ขอบเขตในการเลือกคำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นเนื้อหาของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินในการเปิดเรียนภาคแรก ปีการศึกษา 2553 ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ โดยมีคณะครุผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นผู้ควบคุม การสอบและดำเนินการตรวจและให้คะแนนจำนวน 4 ท่าน เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้ 1 คือตอบถูก และ 0 คือตอบผิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับจูปินในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าค่าคะแนนสูงสุด และค่าค่าคะแนนต่ำสุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยใช้ค่าสถิติ One sample t-test

3. การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้ค่าสถิติ T-test

4. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้ค่าสถิติในการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (r) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยความสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน พบร่วมกับ นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ได้คะแนนเฉลี่ย 13.94 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด คือ 23 คะแนน และคะแนนต่ำสุด คือ 4 คะแนน และนักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ย 15.75 คะแนน โดยคะแนนสูงสุด คือ 27 คะแนน และคะแนนต่ำสุด คือ 6 คะแนน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสูงสุด และคะแนนต่ำสุดของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ความสามารถของนักเรียน	N	\bar{X}	S.D.	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
การรู้คำศัพท์	80	13.94	4.71	23	4
การอ่าน	80	5.75	5.01	27	6

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ความสามารถของนักเรียน	N	เกณฑ์ร้อยละ 60	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p-value
การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	80	18	30	13.94	4.71	-7.714*	0
การอ่านภาษาอังกฤษ	80	18	30	5.75	5.01	-4.011*	0

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถของนักเรียนในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสามารถของนักเรียน	n	\bar{X}	S.D.	t	p-value
การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	80	13.94	4.71	-5.306*	0.000
การอ่านภาษาอังกฤษ	80	15.75	5.01		

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้ค่าสถิติในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสามารถกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 และเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.80$) มากกว่า 0 แสดงว่า ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสามารถกันทางบวกและอยู่ในระดับสูง ($r \geq 0.80$) แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตัวแปร	r	p-value
ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ	0.80*	0.000

หมายเหตุ * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ ผู้จัดข้อเสนอประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

1. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยบัตรวิชาชีพ ปั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามมาตรฐานหลักสูตรประถมศึกษานิยบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2546) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้นั้น เป็นเพราะนักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์โดยพิจารณาจากคำนำหรือประโยคแวดล้อมที่เป็นเครื่องช่วยให้รู้ความหมายของคำศัพท์หรือเป็นการเดาโดยใช้บริบททึ่งทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของแลงแกน (Langan, 2002, p. 341) ที่กล่าวว่า การไม่มีรู้ความหมายของคำศัพท์ทำให้ผู้อ่านต้องหยุดอ่านเพื่อหาความหมายจากพจนานุกรม ซึ่งบอยครั้งที่สามารถหาความหมายของคำศัพท์โดยพิจารณาจากบริบท (context) คือ คำหรือประโยคแวดล้อมจะเป็นเครื่องทวย (clues) ให้รู้ความหมายของคำศัพท์ ซึ่งการเดาโดยใช้บริบท (Context Clues) เป็นวิธีเพิ่มพูนคำศัพท์ที่ดี จากคำที่ไม่คุ้นเคยจะกลับกลายมาเป็นคำที่คุ้นเคย ที่สอดคล้องกับแนวความคิดของแฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith, 1980, pp. 226-227) ที่กล่าวว่า การเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของคำศัพทนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่าน และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ荷马·蒙 (Harmon, 1998, pp. 518-529) ที่กล่าวว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อความสามารถ และกระบวนการอ่านเป็นอย่างมาก

2. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประถมศึกษานิยบัตรวิชาชีพ ปั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่เท่ากันจึงทำให้ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับแนวความคิดของแฮร์รีส และสมิธ (Harris and Smith, 1980, pp. 226-227) ที่กล่าวว่า การเข้าใจความหมายที่ถูกต้องของคำศัพทนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่าน และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ哈蒙 (Harmon, 1998, pp. 518-529) ที่กล่าวว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อความสามารถ และกระบวนการอ่านเป็นอย่างมาก

3. ความสามารถในการรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประการนี้ยังคงดีขึ้นนับเป็นที่ 1 สาขาวิชาพานิชยการ สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2553 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของโคดา (Koda, 1996, pp. 450-460) ที่กล่าวว่า การรู้คำศัพทนับเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการอ่านภาษาที่สองเป็นอย่างมาก เนื่องจากในเนื้อเรื่องที่อ่านประกอบไปด้วยคำศัพท์จำนวนมาก ถ้าผู้อ่านมีความสามารถในการรู้คำศัพท์เป็นอย่างดี จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างเข้าใจ รวดเร็ว และสอดคล้องกับแนวความคิดของแฮนคอก (Hancock, 1995, pp. 17-20) ที่กล่าวว่า คำศัพท์มีบทบาทสำคัญในการอ่านผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จนัก เป็นผู้ที่รู้คำศัพท์มาก และเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ($r = 0.80$) มีค่ามากกว่า 0 จะมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r > 0.80$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโคดี้ (Coady, 1979, pp. 9 - 11) ที่ได้ศึกษาและทำการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนมีความสามารถทางคำศัพท์เพิ่มขึ้น จะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรส่งเสริมความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรศึกษาเทคโนโลยีและกิจกรรมในการเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน เพราะนักเรียนจะสามารถจำคำศัพทนั้นได้เร็วขึ้นทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามความหมายของคำศัพทนั้น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษลือกเนื้อหาหรือสอบถามจากนักเรียน ถึงเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจ และนำเนื้อหานั้นมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มพัฒนาการทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยโดยศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการฟัง ความสามารถในพูด ความสามารถในอ่าน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับตัวแปรอื่น ๆ รวมถึงความสัมพันธ์กันอย่างไร และควรมีการวิจัยในระดับอื่น ด้วย เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น และควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการวิเคราะห์คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการวิเคราะห์คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.
กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- _____. (2546). หลักสูตรประการนี้ยับบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กาญจนा วัฒนา. (2548). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: อนพราพรพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2546). หลักสูตรประการนี้ยับบัตร วิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546). กรุงเทพฯ: โอดี้ยนส์เต็ร์.
- นาเดย়া হিরুন্দিতিพ. (2537). บัญหาด้านคำศัพท์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ราชติ ภู่พงษ์. (2537). ผลของการสอนแบบสัมพันธ์ขอบข่ายที่มีต่อการจำคำศัพท์ ผลลัมพุทธ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Coady, J. (1979). A Psycholinguistic Model of the ESL Reader. In R. McKey, B. Barkman, & R. R. Jordan (Eds.), *Reading in Second Language* (pp. 9-11). Boston: Newbury House.
- Hancock, O. H. (1995). *Reading Skills for college students* (6th ed). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Harmon, J. M. (1998). Vocabulary teaching in a seventh-grade Literature – based classroom. *Journal of adolescent and adult literacy*, 41, 518-529.
- Harris, L. A., & Smith, C. B. (1980). *Reading Instruction Diagnostic Teaching in the Classroom*. New York: Holt Rinehart and Winston.

- Haynes, M. & Baker, I. (1993). American and Chinese readers learning from lexical familiarization in English texts. In T. Huckin, M. Haynes & J. Coady (Eds.), *Second Language Reading and Vocabulary learning* (pp.130-152). Upper Saddle River, NJ: Ablex.
- Koda, K. (1996). L2 word recognition research: A critical review. *The Modern Language Journal*, 80, 450-460.
- Langan, J. (2002). *A sentence Skills, Form A*. Boston: McGraw-Hill.
- Van, S. B. (1963). *Methods of Teaching English as Foreign Language*. Bangkok: The Social Sciences Association of Thailand.